

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐ /๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับ
หนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กราบ
เรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศของนาย ข.
สัญชาติอังกฤษ สามีของผู้อุทธรณ์ โดยศูนย์บริการประชาชนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่ง
เรื่องให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งครอบครองข้อมูลข่าวสารพิจารณา

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๑๑๑/๕๕๖๖ ลงวันที่ ๙
สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล
ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐ
จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น
โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่
เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้า
เมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้
ประกอบการฟ้องหย่านาย ข. แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐ /๒๕๕๖

ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ข้อมูลถิ่นที่อยู่อาศัยของบุคคลต่างด้าวนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลนั้น ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานทะเบียนสมรสระหว่างผู้อุทธรณ์กับเจ้าของข้อมูลข่าวสารเพื่อยืนยันการเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย และในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นอ้างว่าจะนำไปประกอบการฟ้องหย่าแต่เมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการฟ้องหย่าไปก่อนหน้าที่จะมีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการฟ้องหย่าแต่อย่างใด หรือหากเห็นว่าจำเป็นก็สามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลเรียกข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อีกทั้งกรณีนี้ไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือรับรองถิ่นที่พำนักอาศัยในประเทศของบุคคลต่างด้าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลถิ่นที่อยู่ของบุคคลต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอาศัยในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบและติดตามตัวบุคคลต่างด้าว นั้น ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่สิ่งเฉพาะตัวของบุคคลต่างด้าวจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์เป็นคู่สมรสกับนาย ข. และมีเหตุจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นาย ข. แต่ประการใด จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐ /๒๕๕๖

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต งามเลิศ

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์